

Kyklops (ehemals)

Demonstrationstext: Kommentare, Insertionen, (HideTags), (HideTrans)

- [1] [Σιληνός]: Ὡ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους

[2] νῦν χῶτ' ἐν ἡβῃ τούμὸν εὔσθένει δέμας·

[3] πρῶτον μέν, ἡνίκ' ἔμμανής Ἡρας ὅπο

[4] Νύμφας ὄρείας ἐκλιπὼν ὥχου τροφούς·

[5] ἐπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς

[6] ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παρασπιστὴς γεγώς

[7] Ἐγκέλαδον ἵτεαν εἰς μέσην θενῶν δορὶ

[8] ἔκτεινα— φέρ' ἤδω, τοῦτ' ἤδων ὄναρ λέγω;

[9] οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα βακχίω.

[9i] [Οδυσσεύς]: μῆνιν ἄειδε Θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος

[10] [Σιληνός]: οὐλομένην, ἦ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,

[1-10] Beispiel für einen "Bereichskommentar", mit (Zeilennummer - Zeilennummer + k) im Translinear.txt erzeugbar, für Zeilen 1-10: In den ersten 2 Zeilen wurde jedem antiken Wort der (HideTags) Tag gegeben. In den Zeilen 3-4 wurden jedem antiken Wort der Tag (HideTrans) gegeben. Es kollabiert die Übersetzungszeile, falls keine Übersetzungen darin enthalten sind (es können auch nur einzelne Wörter markiert werden, es muss nicht stets die ganze Zeile sein). In den Zeilen 5-6 wurden jedem antiken Wort beide Tags gegeben, auch hier kollabiert dann die Übersetzungszeile. In Zeile 7 wurden Grammatiktags manuell "korrigiert" (von einem Amateur, wie man sieht). In Zeile 8 wurde für das erste Wort "ich töte" statt "ich|tötete" und für das letzte Wort "sage ich" statt sage|ich übersetzt. Das Ergebnis ist Textzeilenverrutschung. In Zeile 9 hat der imaginäre Benutzer die ersten 2 Wörter der Übersetzungszeile (nicht bei [Zeus, ...]) unklingerweise einfach so gelöscht um sie zu entfernen, anstatt sie mit οὐ(Pt)(HideTrans) μὸ(Prp)(HideTrans) ordnungsgemäß unsichtbar zu machen. Das Resultat ist die wieder Verschiebung, da diese deutschen Wörter nun fehlen und andere Wörter "nachrücken". Zwischen Zeile 9 und 10 wurde mit (9i) eine Insertionszeile eingefügt (Odysseus meldet sich plötzlich zu Wort, 2 sprachig und 2 zeilig im 2 sprachigen translinear.txt und 3 sprachig und 3 zeilig im 3 sprachigen translinear.txt). In Zeile 10 wurde schlicht der Text durch den gewünschten text durch manuelle Ersetzung ersetzt. Stets wurde bei allen Änderungen die "bereits vorhandene Grundstruktur" der gegebenen translinear.txt-Datei beachtet (z.B. dass vor jeder Zeile ein Sprecher steht in diesem konkreten translinear.txt aus dem Bereich Drama). Wenn man die Regeln beachtet, kann man so gut wie alle Fehler mit der einen oder anderen Methode beheben und das gewünschte Dokument erzeugen.

Demonstration 2: häufige Fehler und mehr

- [11] [Σιληνός]: ἐπεὶ γὰρ Ἡρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
 weil Hera Geschlecht

[12] [ληστῶν ἐπῶρσεν , ώς ? ὁδηθείης μακράν,
 der Räuber geföhrt würdest

[13] [Λυσιστράτη]: πλὴν ἡ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἔξερχεται.

[14] χαῖρ' ὦ Καλονίκη.

[14b] [Καλονίκη]: καὶ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη.

[14c] [Λυσιστράτη]: ἄειδε θεὰ

[15] [Σιληνός]: αὐτὸς λαβὼν ηὕθυνον ἀμφῆρες δόρυ,

[16] παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἕμενοι γλαυκήν ἄλα

[50000] Beispiel für einen "Stellenkommentar" mit (Zeilennummer + k) im translinear.txt erzeugbar. Der Kommentar erscheint stets dort, wo er platziert wird (unabhängig von der gegebenen Zeilennummer). Zeilen 11-14 enthalten weitere typische Fehler und demonstrieren ihr Erscheinungsbild. In Zeile 11 fehlen an 3 Wörtern Grammatiktags. Folgen sind u.a. Farbverlust z.B. bei dem Nomen (Hera). Würde man nun im Builder bei allen Konjunktionen "Übersetzung ausblenden", aber eine Konjunktion wie ἐτεί Zeile 11 trägt diesen Tag nicht, wird die Übersetzung nicht korrekt ausgeblendet, da das Wort nicht erkannt wird. Zeile 12 hat alleinstehende Satzzeichen, die als "Wörter" erkannt werden können und die Wort-für-Wort Reihenfolge stören. Der Fix ist, sie mit den Wörtern OHNE Leerzeichen DIREKT zu verbinden (wie normale Punkte und Komma auch normal verbunden sind). Zeile 13 enthält "selbst erfundene", nicht zulässige Tags (Dep), (SpezialTag), (Sg). Zeile 14, 14b und 14c aus Lysisrate demonstrieren die "b c d e" Zeilen Logik in Poesie (tritt vor allem gr. Komödien auf): Zeile 14b beginnt erst dort, wo Zeile 14 aufhört. So wird Ihre Zugehörigkeit zueinander deutlicher. Das selbe passiert mit Zeile 14c (die natürlich ausgedacht ist). In Zeile 15 ist der Sprechername in der Übersetzungszeile nicht gleich dem Sprechernamen in der griechischen Zeile.

[17] ροθίοισι λευκαίνοντες ἔζήτουν σ', ἄναξ.
[18] ἥδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
[19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ¹
[20] ἔξεβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἴτναίαν πέτραν,
[21] ὅν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
[22] ύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
[23] τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
[24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὡς λατρεύομεν
[25] Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
[26] ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
[27] παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
[28] νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεψυκότες,
[29] ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
[30] μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
[31] Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
[32] καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει
[33] σαίρειν σιδηρῷ τῇδε μ' ἀρπάγῃ δόμους,
[34] ὡς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
[35] καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' ἐσδεχώμεθα.
[36] ἥδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
[37] ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
[38] ὁμοῖος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίω
[39] κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
[40] προσῆγτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]: παῖ γενναίων μὲν πατέρων
[42] γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
[43] πᾶ δή μοι νίση σκοπέλους;
[44] οὐ τῷδ' ὑπήνεμος αὔρα
[45] καὶ ποιηρὰ βοτάνα;
[46] δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
[47] ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν
[48] τρων; οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων;

Mesode

[49] [Χορός]: —ψύττ· οὐ τῷδ' οὐ; οὐ τῷδε νεμῆ
[50] κλιτὺν δροσεράν;
[51] ὡή, ρίψω πέτρον τάχα σου
—ὕπαγ' ὡς ὕπαγ' ὡς κεράστα—
[53] μηλοβότα στασιωρὸν
[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

- [90] τίνες ποτ' εἰσὶν; οὐκ ἵσασι δεσπότην
[91] Πολύφημον οἴός ἐστιν, ἄξενον στέγην
[92] τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
[93] τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
[94] ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', οὐ' ἐκπυθώμεθα
[95] πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἴτναῖον πάγον.
- [96] [Οδυσσεύς]: ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
[97] δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει
[98] βορὰν ὁδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
[99] τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν ἐσβαλεῖν.
[100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ.
[101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
[102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὡς ξέν', δστις δ' εἴ φράσον πάτραν τε σήν.
[103] [Οδυσσεύς]: Ἰθακὸς Όδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
[104] [Σιληνός]: οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριψύ, Σισύφου γένος.
[105] [Οδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὔτός εἰμι· λοιδόρει δὲ μή·
[106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
[107] [Οδυσσεύς]: ἐξ Ἰλίου γε κάποδε Τρωικῶν πόνων.
[108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἥδησθα πατρώας χθονός;
[109] [Οδυσσεύς]: ἀνέμων θύελλαι δεῦρο μ' ἥρπασαν βίᾳ.
[110] [Σιληνός]: παπᾶ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἔξαντλεῖς ἐμοί.
[111] [Οδυσσεύς]: ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
[112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οὖν Βρόμιον ἀνήρπασαν.
[113] [Οδυσσεύς]: τίς δ' ἥδε χώρας καὶ τίνες ναίουσί νιν;
[114] [Σιληνός]: Αἴτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
[115] [Οδυσσεύς]: τείχη δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα;
[116] [Σιληνός]: οὐκ εῖσ'. ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
[117] [Οδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
[118] [Σιληνός]: Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
[119] [Οδυσσεύς]: τίνος κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;
[120] [Σιληνός]: νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
[121] [Οδυσσεύς]: σπείρουσι δ' — ἦ τῷ ζῶσι; — Δῆμητρος στάχυν;
[122] [Σιληνός]: γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾶ.
[123] [Οδυσσεύς]: Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ροαῖς;
[124] [Σιληνός]: ἥκιστα· τοιγάροις οίκοισι χθόνα.
[125] [Οδυσσεύς]: φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
[126] [Σιληνός]: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
[127] [Οδυσσεύς]: τί φής; βορᾶς χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνω;
[128] [Σιληνός]: οὐδεὶς μολὼν δεῦρο δστις οὐ κατεσφάγη.
[129] [Οδυσσεύς]: αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἦ δόμων ἔσω;
[130] [Σιληνός]: φροῦδος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
[131] [Οδυσσεύς]: οἶσθ' οὖν δὲ δρᾶσον, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
[132] [Σιληνός]: οὐκ οἶδ', Όδυσσεϋ· πᾶν δέ σοι δρῶμεν ἄν.
[133] [Οδυσσεύς]: ὅδησον ἡμῖν σῖτον, οὖ σπανίζομεν.
[134] [Σιληνός]: οὐκ ἔστιν, ὕσπερ εἴπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
[135] [Οδυσσεύς]: ἀλλ' ἥδη λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
[136] [Σιληνός]: καὶ τυρὸς ὄπίας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
[137] [Οδυσσεύς]: ἐκφέρετε· φῶς γάρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
[138] [Σιληνός]: σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
[139] [Οδυσσεύς]: οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
[140] [Σιληνός]: ὡς φίλτατ' εἰπών, οὖ σπανίζομεν πάλαι.
[141] [Οδυσσεύς]: καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.

- [142] [Σιληνός]: δὸν ἔξέθρεψα ταῖσδ' ἐγώ ποτ' ἀγκάλαις;
[143] [Οδυσσεύς]: ὁ Βακχίου παῖς, ὃς σαφέστερον μάθης.
[144] [Σιληνός]: ἐν σέλμασιν νεώς ἐστιν, ἦ φέρεις σύ νιν;
[145] [Οδυσσεύς]: ὅδ' ἀσκὸς δ-Cs κεύθει νιν· ὡς ὄρφς, γέρον.
[146] [Σιληνός]: οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
[147] [Οδυσσεύς]: ναί·
- [147a] δίς γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἔξ ἀσκοῦ ῥυῆ.
- [148] [Σιληνός]: καλήν γε κρήνην εἴπας ἡδεῖάν τ' ἔμοι·
- [149] [Οδυσσεύς]: βούλη σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ·
- [150] [Σιληνός]: δίκαιον· ἦ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνήν καλεῖ.
- [151] [Οδυσσεύς]: καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.
- [152] [Σιληνός]: φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
- [153] [Οδυσσεύς]: ἵδού.
- [153b] [Σιληνός]: παπαιάξ, ὡς καλὴν ὄσμὴν ἔχει.
- [154] [Οδυσσεύς]: εἶδες γὰρ αὐτήν;
- [154b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
- [155] [Οδυσσεύς]: γεῦσαί νυν, ὡς ἂν μὴ λόγω 'παινῆς μόνον.
- [156] [Σιληνός]: βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
- [157] ᾶ ᾶ ᾶ.
- [158] [Οδυσσεύς]: μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
- [159] [Σιληνός]: ὕστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὅνυχας ἀφίκετο.
- [160] [Οδυσσεύς]: πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
- [161] [Σιληνός]: χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
- [162] [Οδυσσεύς]: ἐκφέρετε νυν τυρεύματ' ἦ μήλων τόκον.
- [163] [Σιληνός]: δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
- [164] ὡς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινούμην μίαν,
- [165] πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
- [166] ῥψαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,
- [167] ἄπαξ μεθυσθεὶς καταβαλῶν τε τὰς ὄφρυς.
- [168] ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
- [169] ἵν' ἔστι τουτί τ' ὅρθὸν ἔξανιστάναι
- [170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου
- [171] ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὄρχηστύς θ' ἄμα
- [172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
- [173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
- [174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὄφθαλμὸν μέσον;
- [175] [Χορός]: ἄκου, Όδυσσεῦ· διαλαλήσωμέν τί σοι.
- [176] [Οδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
- [177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἐλένην τε χειρίαν;
- [178] [Οδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἴκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
- [179] [Χορός]: οὔκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
- [180] ἄπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
- [181] ἐπεί γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;
- [182] τὴν προδότιν, ἦ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
- [183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἴδοῦσα καὶ τὸν χρύσεον
- [184] κλωδὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
- [185] ἔξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
- [186] λῷστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
- [187] φῦναι γυναικῶν ὄφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
- [188] [Σιληνός]: ἵδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
- [189] ἄναξ Όδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
- [190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.

- [191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
[192] βότρυος ἐμὸί πῶμ' ἀντιδόντες εύίου.
[193] —οἵμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
[194] [Οδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὡς γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
[195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὖπερ ἀν λάθοιτέ γε.
[196] [Οδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
[197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
[198] [Οδυσσεύς]: οὐ δῆτ'. ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
[199] εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
[200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
[201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
[202] ἡ ζῶντες αἴνον τὸν πάρος συσσώσομεν.
[203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἡ ράφυμία;
[204] τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
[205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
[206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
[207] ἡ πρός γε μαστοῖς εἰσὶ χύπο μητέρων
[208] πλευρᾶς τρέχουσι, σχοινίνοις τ' ἐν τεύχεσιν
[209] πλήρωμα τυρῶν ἔστιν ἔξημελγμένον;
[210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
[211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
[212] [Χορός]: ἵδού, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
[213] καὶ τάστρα καὶ τὸν Ὁρίωνα δέρκομαι.
[214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἔστιν εὖ παρεσκευασμένον;
[215] [Χορός]: πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον.
[216] [Κύκλωψ]: ἡ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
[217] [Χορός]: ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλης, ὅλον πίθον.
[218] [Κύκλωψ]: μήλειον ἡ βόειον ἡ μεμιγμένον;
[219] [Χορός]: ὕν ἀν θέλης σύ, μὴ 'μὲ καταπίης μόνον.
[220] [Κύκλωψ]: ἥκιστ'. ἐπεὶ μ' ἀν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
[221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἀν ύπὸ τῶν σχημάτων.
[222] ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὄρῳ πρὸς αὐλίοις;
[223] λησταί τινες κατέσχον ἡ κλῶπες χθόνα;
[224] ὄρῳ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
[225] στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
[226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε
[227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἔξωδηκότα.
[228] [Σιληνός]: ὕμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
[229] [Κύκλωψ]: ύπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κράτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
[230] [Σιληνός]: ύπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἴων φέρειν.
[231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἥσαν ὅντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
[232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ'. οἱ δ' ἔφόρουν τὰ χρήματα·
[233] καὶ τόν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἥσθιον
[234] τούς τ' ἄρνας ἔξεφοροῦντο· δήσαντες δὲ σὲ
[235] κλωψ̄ τριπήχει, κάτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
[235a] [Σιληνός]: [[Zeile Lost]]
[236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἔξαμήσεσθαι βίᾳ,
[237] μάστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
[238] κάπειτα συνδήσαντες ἐς θάδώλια
[239] τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδῶσειν τινὶ¹
[240] πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.
[241] [Κύκλωψ]: ἄληθες; οὔκουν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἴών

- [242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
[243] ἐπιθεὶς ἀνάψεις; ὡς σφαγέντες αὐτίκα
[244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἔμὴν ἀπ' ἄνθρακος
[245] θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
[246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.
[247] ὡς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκόου·
[248] ἄλις λεόντων ἔστι μοι θοινωμένῳ
[249] ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἶμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
[250] [Σιληνός]: τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ὡς δέσποτα,
[251] ἥδιον' ἔστιν. οὐ γάρ αὖ νεωστί γε
[252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
[253] [Οδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
[254] ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
[255] σῶν ἀσσον ἄντρων ἥλθομεν νεώς ἄπο.
[256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὕτος ἀντ' οἴνου σκύφου
[257] ἀπημπόλα τε κάδίδου πιεῖν λαβὼν
[258] ἐκῶν ἐκοῦσι, κούδὲν ἦν τούτων βίᾳ.
[259] ἀλλ' οὕτος ὑγιές οὐδὲν ὅν φησιν λέγει,
[260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρᾳ πωλῶν τὰ σά.
[261] [Σιληνός]: ἐγώ; κακῶς γάρ ἐξόλοι'.
[261b] [Οδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
[262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὡς Κύκλωψ,
[263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
[264] μὰ τὴν Καλυψώ τάς τε Νηρέως κόρας,
[265] τά θ' ἱερὰ κύματ' ἵχθύων τε πᾶν γένος,
[266] ἀπώμοσ', ὡς κάλλιστον ὡς Κυκλώπιον,
[267] ὡς δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
[268] ξένοισι χρήματ'. Ἡ κακῶς οὕτοι κακοὶ
[269] οἵ παιδες ἀπόλοινθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
[270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
[271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
[272] ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
[273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'. ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
[274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
[275] Θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὡς ξένοι;
[276] ποδαπού; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
[277] [Οδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
[278] πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
[279] σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἥκομεν, Κύκλωψ.
[280] [Κύκλωψ]: Ἡ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς
[281] Ἐλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
[282] [Οδυσσεύς]: οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
[283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
doch,
[284] γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
[285] [Οδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
[286] ἡμεῖς δέ σ', ὡς θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
[287] ἰκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
[288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
[289] κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
[290] οἱ τὸν σόν, ὕναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
[291] ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.

[292] ίερεύς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
[293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἡ τε Σουνίου
[294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
[295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἐλλάδος
[296] δύσφρον' ὄνείδη Φρυξὶν οὐκ ἔδωκαμεν·
[297] ὕν καὶ σὺ κοινοῦ· γῆς γὰρ Ἐλλάδος μυχοὺς
οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
[298] νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέψῃ,
[299] ίκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
[300] ξένιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
[301] οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
[302] ὀβελοῖσι νηδὸν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
[303] ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἔχήρωσ' Ἐλλάδα,
[304] πολλῶν νεκρῶν πιοῦσα δοριπετῇ φόνον,
[305] ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὥλεσεν
[306] πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
[307] σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
[308] ποῖ τρέψεται τις; ἄλλ' ἔμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·
[309] πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὔσεβες
[310] τῇς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
[311] κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.
[312]
[313] [Σιληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
μηδὲν λίπης τοῦδ', ἡν τε τὴν γλῶσσαν δάκης,
[315] κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
[316] [Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
[317] τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εύμορφίαι.
[318] ἄκρας δ' ἐναλίας ἄς καθίδρυται πατήρ
[319] χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυστήσω λόγω;
[320] Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,
[321] οὐδ' οἶδ' ὅ τι Ζεύς ἐστ' ἔμοῦ κρείσσων θεός.
[322] οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὡς δ' οὐ μοι μέλει,
[323] ἄκουσον. ὅταν ἀνωθεν δύμβρον ἐκχέη,
[324] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,
[325] ἡ μόσχον ὁπτὸν ἡ τι θήρειον δάκος
[326] δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
[327] ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
[328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
[329] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέη,
[330] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλῶν ἐμὸν
καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
[331]
[332] ἡ γῆ δ' ἀνάγκη, κὰν θέλῃ κὰν μὴ θέλῃ,
[333] τίκτουσα ποίαν τάμα πιαίνει βοτά.
[334] ἀγὼ οὕτινι θύω πλὴν ἔμοί, θεοῖσι δ' οὕ,
[335] καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
[336] ὡς τούμπιεῖν γε κὰμφαγεῖν τούφ' ἡμέραν
[337] Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν,
[338] λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
[339] ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
[340] κλαίειν ἀνωγα· τὴν δ' ἔμὴν ψυχὴν ἐγὼ
οὐ παύσομαι δρῶν εὖ— κατεσθίων τε σέ.
[341] ξένιά τε λήψῃ τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὢ,
[342] πῦρ καὶ πατρῷον τόνδε λέβητά γ', δις ζέσας
[343]

- [344] σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
 [345] ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὐλιον θεῷ
 [346] ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εύωχῆτέ με.
 [347] [Οδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
 [348] θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
 [349] γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
 [350] ὥ Παλλάς, ὥ δέσποινα Διογενὲς θεά,
 [351] νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἱλίου
 [352] πόνους ἀφίγματα κάπι κινδύνου βάθρα.
 [353] σύ τ', ὥ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
 [354] Ζεῦ ξένι', ὅρα τάδ' εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
 [355] ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὃν θεός.

Chor

Strophe

- [356] [Χορός]: Εύρείας φάρυγγος, ὥ Κύκλωψ,
 [357] ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὡς ἔτοιμά σοι
 [358] ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἄπο
 [359] χναύειν, βρύκειν,
 [359a] κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
 [360] δασυμάλλω ἐν αἰγίδι κλινομένω.

Mesode

- [361] [Χορός]: Μή μοι μὴ προσδίδου·
 [362] μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
 [363] χαιρέτω μὲν αὖλις ἄδε,
 [364] χαιρέτω δὲ θυμάτων
 [365] ἀποβώμιος ἀν ἔχει θυσίαν
 [366] Κύκλωψ Αίτναιος ξενικῶν
 [367] κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.

Antistrophe

- [369] [Χορός]: Νηλής, ὥ τλάμον, ὅστις δωμάτων
 [370] ἔφεστίους ξενικοὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
 [372] κόπτων βρύκων
 [373] ἐφθά τε δαινύμενος, μυσαροῖσι τ' ὁδοῦσιν
 [374] ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,
 [374a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Μή μοι μὴ προσδίδου·

- [374b] μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
 [374c] χαιρέτω
 [374d] μὲν
 [374e] αὖλις
 [374f] ἄδε,

[374e]

Episode

[375] [Οδυσσεύς]: Ὡ Ζεῦ, τί λέξω, δείν' ίδων ᄀντρων ἔσω
 [376] κού πιστά, μύθοις εἰκότ', ούδ' ἔργοις βροτῶν;
 [377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Όδυσσεϊ; μῶν τεθοίναται σέθεν
 [378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
 [379] [Οδυσσεύς]: δισσούς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,
 [380] οἵ σαρκὸς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
 [381] [Χορός]: πᾶς, Ὡ ταλαίπωρ', ἥτε πάσχοντες τάδε;
 [382] [Οδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
 [383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ύψηλῆς δρυδὸς
 [384] κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλῶν ἔπι,
 [385] τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
 [386] ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
 [387] ἐστρωσεν εύνήν πλησίον πυρὸς φλογί.
 [388] κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
 [389] μόσχους ἀμέληας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
 [390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὔρος τριῶν
 [391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
 [392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
 [393] ὁβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
 [394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνω τἄλλα, παλιούρου κλάδων,
 [395] Αἴτναιά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
 [396] ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 [397] Ἀιδου μαγείρω, φῶτε συμμάρψας δύο
 [398] ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν, ρύθμῳ θ' ἐνὶ¹
 [399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
 [400] τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
 [401] παίων πρὸς ὀξὺν στόνυχα πετραίου λίθου,
 [402] ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
 [403] λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί²
 [404] τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἐψεσθαι μέλη
 [405] ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
 [406] ἔχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουν.
 [407] ἄλλοι δ' ὅπως ὅρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
 [408] πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνήν χροῖ.
 [409] ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
 [410] ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν,
 [411] ἐσῆλθε μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 [412] Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
 [413] λέγων τάδ'. Ω τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
 [414] σκέψαι τόδ' οἶον Ἐλλὰς ἀμπέλων ἄπο
 [415] θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
 [416] δ' δέ τοι πλεως ὃν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
 [417] ἐδέξατ' ἐσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας

[418] κάπήνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
[419] καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
[420] ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἔγώ,
[421] ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
[422] τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
[423] καὶ δὴ πρὸς ὡδὰς εἴροπ'. ἔγὼ δ' ἐπεγχέων
[424] ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
[425] ἃδεῖ δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
[426] ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἔξελθὼν δ' ἔγὼ
[427] σιγῆ. σὲ σῶσαι κάμ', ἐὰν βούλη, θέλω.
[428] ἀλλ' εἴπατ' εἴτε χρήζετ' εἴτ' οὐ χρήζετε
[429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
[430] ναίειν μέλαθρα Δαναΐδων νυμφῶν μέτα.
[431] ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τάδ' ἤνεσεν.
[432] ἀλλ' ἀσθενῆς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
[433] ὕσπερ πρὸς ίξῷ τῇ κύλικι λελημένος
[434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἰ—
[435] σώθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
[436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.
[437] [Χορός]: ὡς φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἵδοιμεν ἡμέραν,
[438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
[439] ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
[440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὖ φαγεῖν.
[441] [Οδυσσεύς]: ἄκουε δῆ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
[442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγήν.
[443] [Χορός]: λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἀν ἥδιον ψόφον
[444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
[445] [Οδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
[446] Κύκλωπας ἡσθεὶς τῷδε Βακχίου ποτῷ.
[447] [Χορός]: ξυνῆκ'. ἔρημον ξυλλαβών δρυμοῖσί νιν
[448] σφάξαι μενοινάς, ἢ πετρῶν ὕσαι κάτω.
[449] [Οδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἡ πιθυμία.
[450] [Χορός]: πᾶς δαῖ; σοφόν τοί σ' ὅντ' ἀκούομεν πάλαι.
[451] [Οδυσσεύς]: κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
[452] ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
[453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
[454] ὅταν δ' ὑπνώσσῃ Βακχίου νικώμενος
[455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
[456] δὸν φασγάνω 'γὰ τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
[457] ἐς πῦρ καθήσω· κἄθ', ὅταν κεκαυμένον
[458] ἵδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσην βαλῶ
[459] Κύκλωπος ὅψιν, ὅμμα τ' ἐκτήξω πυρί.
[460] ναυπηγίαν δ' ὕσει τις ἀρμόζων ἀνήρ
[461] διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
[462] οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
[463] Κύκλωπος ὅψει καὶ συναυανῶ κόρας.
[464] [Χορός]: Ιοὺ Ιού,
[465] γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εύρήμασιν.
[466] [Οδυσσεύς]: κάπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
[467] νεώς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
[468] διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
[469] [Χορός]: ἔστ' οὖν ὅπως ἀν ὕσπερει σπονδῆς θεοῦ

- [470] κάγω λαβούμην τοῦ τυφλοῦντος ὅμματα
 [471] δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
 [472] [Οδυσσεύς]: δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὗ ξυλληπτέον.
 [473] [Χορός]: ώς κἀν ἀμαξῶν ἐκατὸν ἀραίμην βάρος,
 [474] εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
 [475] ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκὶαν ἐκθύψομεν.
 [476] [Οδυσσεύς]: σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἔξεπίστασαι·
 [477] χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
 [478] πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
 [479] τοὺς ἔνδον ὅντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
 [480] καίτοι φύγοιμ' ἄν, κάκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
 [481] ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
 [482] ξὺν οἶσπερ ἥλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

Chor

Anapäste

- [483] [Χορός]: ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
 [484] ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
 [485] Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας
 [486] λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
 [487] σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
 [488] ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
 [489] σκαιδὸς ἀπωδὸς καὶ κλαυσόμενος
 [490] χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων
 [491] φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
 [492] τὸν ἀπαίδευτον·
 [493] πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.
 [494]

Strophe 1

- [495] [Ημιχ. Χορός]: μάκαρ ὅστις εὐιάζει
 [496] βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
 [497] ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς,
 [498] φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων
 [499] ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
 [500] χλιδανῆς ἔχων ἔταίρας
 [501] μυρόχριστος λιπαρὸν βό
 [502] στρυχον, αύδῃ δέ· Θύραν τίς οἴξει μοι;

Strophe 2

- [503] [Κύκλωψ]: παπαπᾶ· πλέως μὲν οἴνου,
 [504] γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβῃ,
 [505] σκάφος ὄλκὰς ὡς γεμισθεὶς
 [506] ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
 [507] ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων
 [508] ἐπὶ κῶμον ἥρος ὕραις
 [509] ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
 [510] φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἀσκὸν ἔνδος μοι.

Strophe 3

- [511] [Χορός]: καλὸν ὅμμασιν δεδορκῶς
[512] Καλὸς ἐκπερῷ μελάθρων.
[513] —παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμᾶς. -
[514] λύχνα δ' ἀμμένον δαία σὸν
[515] χρόα χώς τέρεινα νύμφα
[516] δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
[517] στεφάνων δ' οὐ μία χροὶα
[518] περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἔξομιλήσει.

Episode

- [519] [Οδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον· ὡς ἔγὼ τοῦ Βακχίου
[520] τούτου τρίβων εἴμ', δὸν πιεῖν ἔδωκά σοι.
[521] [Κύκλωψ]: ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
[522] [Οδυσσεύς]: μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.
[523] [Κύκλωψ]: ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἔγω.
[524] [Οδυσσεύς]: τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
[525] [Κύκλωψ]: θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
[526] [Οδυσσεύς]: ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὔπετής.
[527] [Κύκλωψ]: οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
[528] [Οδυσσεύς]: τί δ', εἴ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
[529] [Κύκλωψ]: μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
[530] [Οδυσσεύς]: μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεύθυμει, Κύκλωψ.
[531] [Κύκλωψ]: οὐ χρῆ μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
[532] [Οδυσσεύς]: ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμώτερος φανῆ.
[533] [Κύκλωψ]: διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
[534] [Οδυσσεύς]: πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
[535] [Κύκλωψ]: μεθύω μέν, ἔμπας δ' οὔτις ἀν ψαύσειέ μου.
[536] [Οδυσσεύς]: ὡς τάν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
[537] [Κύκλωψ]: ἡλίθιος ὅστις μὴ πιῶν κῶμον φιλεῖ.
[538] [Οδυσσεύς]: δος δ' ἀν μεθυσθείς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.
[539] [Κύκλωψ]: τί δρῶμεν, ὡς Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
[540] [Σιληνός]: δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
[541] [Κύκλωψ]: καὶ μήν λαχνῶδές τ' οὐδας ἀνθηρᾶς χλόης
[542] [Σιληνός]: καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
[543] κλίθητί νύν μοι πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.
[544] [Κύκλωψ]: ἰδού.
[545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὅπισθέ μου τίθης;
[546] [Σιληνός]: ὡς μὴ παριών τις καταβάλῃ.
[546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὖν
[547] κλέπτων σὺ βούλη· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
[548] σὺ δ', ὡς ξέν', εἰπὲ τοῦνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.
[549] [Οδυσσεύς]: Οὔτιν· χάριν δὲ τίνα λαβών σ' ἐπαινέσω;
[550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἔταιρων ὕστερον θοινάσσομαι.
[551] [Σιληνός]: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
[552] [Κύκλωψ]: οὔτος, τί δρᾶς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
[553] [Σιληνός]: οὕκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
[554] [Κύκλωψ]: κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
[555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ.
[556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.

[557] [Σιληνός]: πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.

[558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δὸς οὕτως.

[558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν γέ σε

[559] στέφανον ἔδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .

[560] [Κύκλωψ]: ὡς οἰνοχόος ἄδικος.

[560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὡς οἶνος γλυκύς.

[561] ἀπομυκτέον δέ σοι ἐστιν ὡς λήψη πιεῖν.

[562] [Κύκλωψ]: Ἰδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.

[563] [Σιληνός]: Θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κἀτ' ἔκπιε,

[564] ὕσπερ μ' ὁρᾶς πίνοντα— χῶσπερ οὐκ ἔμε.

[565] [Κύκλωψ]: ἄ το, τί δράσεις;

[565b] [Σιληνός]: ἡδέως ἡμύστισα.

[566] [Κύκλωψ]: λάβ', ὡς ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μοι γενοῦ.

[567] [Οδυσσεύς]: γιγνώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τήμῆ χερί.

[568] [Κύκλωψ]: φέρ' ἔγχεόν νυν.

[568b] [Οδυσσεύς]: ἐγχέω, σίγα μόνον.

[569] [Κύκλωψ]: χαλεπὸν τόδ' εἴπας, ὅστις ἀν πίνη πολύν.

[570] [Οδυσσεύς]: Ἰδού λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.

[571] συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.

[572] [Κύκλωψ]: παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.

[573] [Οδυσσεύς]: κἀν μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῆ πολύν,

[574] τέγχας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὑπονον βαλεῖ,

[575] ἥν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.

[576] [Κύκλωψ]: ίοὺ ίού,

[577] ὡς ἔξενευσα μόγις· ἄκρατος ἡ χάρις.

[578] ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ

[579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διός τε τὸν θρόνον

[580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.

[581] —οὐκ ἀν φιλήσαιμ· — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —

[582] ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.

[583] κάλλιστα, νὴ τὰς Χάριτας. —ήδομαι δέ πως

[584] τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἡ τοῖς θήλεσιν.

[585] [Σιληνός]: ἔγὼ γὰρ ὁ Διός είμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;

[586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', δὸν ἀρπάζω γ' ἔγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.

[587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.

[588] [Κύκλωψ]: μέμφη τὸν ἔραστὴν κάντρυφας πεπικότι;

[589] [Σιληνός]: οἵμοι· πικρότατον οἶνον ὅψομαι τάχα.

[590] [Οδυσσεύς]: ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα,

[591] ἔνδον μὲν ἀνήρ· τῷ δ' ὑπνῷ παρειμένος

[592] τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.

[593] δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνὸν

[594] παρευτρέπισται· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν

[595] Κύκλωπος ὅψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.

[596] [Χορός]: πέτρας τὸ λῆμα κάδάμαντος ἔξομεν.

[597] χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν

[598] ἀπάλαμνον· ὡς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὔτρεπη.

[599] [Οδυσσεύς]: "Ηφαιστ", ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ

[600] λαμπρὸν πυρώσας ὅμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ,

[601] σύ τ', ὡς μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', "Υπνε,

[602] ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,

[603] καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις

[604] αὐτὸν τε ναύτας τ' ἀπολέσητ' Οδυσσέα

- [605] ὑπ' ἀνδρός, ὡς θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
[606] ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεών,
[607] τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Lyrik

- [608] [Χορός]: λήψεται τὸν τράχηλον

[609] ἐντόνως ὁ καρκίνος

[610] τοῦ ξενοδαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα

[611] φωσφόρους ὀλεῖ κόρας.

[612] ἔπη

[613] δαλὸς ἡνθρακωμένος

[615] κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον

[616] ἔρνος· ἀλλ' ἵτω Μάρων·

[616a] πρασσέτω·

[617] μαινομένου ἔξελέτω βλέφαρον Κύ
Ky

[618] κλωπος, ὡς πίη κακῶς.

[619] κάγω

[620] τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο
ro

[621] θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,

[622] Κύκλω
Kyklō

[622a] πος λιπῶν ἐρημίαν·
pos

[623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;

[624] [Οδυσσεύς]: σιγάτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,

[625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἔω,

[626] οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,

[627] ὡς μὴ ἔγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἀν ὄμματος

[628] ὅψις Κύκλωπος ἔξαμιλληθῇ πυρί.

[629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.

[630] [Οδυσσεύς]: ἄγε νῦν ὅπως ἀψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῦν

[631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.

[632] [Χορός]: οὔκοντα σὺ τάξεις οὕστινας πρώτους χρεῶν

[633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς

[634] Κύκλωπος, ὡς ἀν τῆς τύχης κοινώμεθα;

[635] [Χορός A]: ἡμεῖς μέν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν

[636] ἐστῶτες ὡθεῖν ἐς τὸν ὄφθαλμὸν τὸ πῦρ.

[637] [Χορός B]: ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.

[638] [Χορός Γ]: ταύτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας

[639] ἐστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἴδ' ἐξ ὅτου.

[640] [Οδυσσεύς]: ἐστῶτες ἐσπάσθητε;

[640b] [Χορός Δ]: καὶ τά γ' ὄμματα

[641] μέστ' ἐστὶν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.

[642] [Οδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κούδεν οἶδε σύμμαχοι.

[643] [Χορός]: δότιὴ τὸ νῶτον τὴν ράχιν τ' οἰκτίρομεν

[644] καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι

[645] τυπτόμενος, αὔτη γίγνεται πονηρία;

[646] ἀλλ' οἴδ' ἐπωδὴν Ὄρφέως ἀγαθὴν πάνυ,

[647] ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον

[648] στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.

[649] [Οδυσσεύς]: πάλαι μὲν ἔπη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,

- [650] νῦν δ' οἴδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
 [651] χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
 [652] ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευε γ', ὡς εὐψυχίαν
 [653] φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
 [654] [Χορός]: δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
 [655] κελευσμάτων δ' ἔκατι τυφέσθω Κύκλωψ.

Lyrik

- [656] [Χορός]: Ἰώ Ἰώ· γενναιότατ' ὡ
 [657] θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὄφρὺν
 [658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα
 [659] τυφέτω, καιέτω
 [660] τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
 [661] τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἔξοδυνηθεὶς
 [662] δράσῃ τι μάταιον.
 [663] [Κύκλωψ]: ὥμοι, κατηνθρακώμεθ' ὄφθαλμοῦ σέλας.
 [664] [Χορός]: καλός γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὡς Κύκλωψ.
 [665] [Κύκλωψ]: ὥμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν.
 [666] ἀλλ' οὕτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
 [667] χαίροντες, οὐδὲν ὅντες· ἐν πύλαισι γὰρ
 [668] σταθεὶς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
 [669] [Χορός]: τί χρῆμ' ἀυτεῖς, ὡς Κύκλωψ;
 [669b] [Κύκλωψ]: άπωλόμην.
 [670] [Χορός]: αἰσχρός γε φαίνη.
 [670b] [Κύκλωψ]: κάπι τοῖσδέ γ' ἄθλιος.
 [671] [Χορός]: μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
 [672] [Κύκλωψ]: Οὔτις μ' ἀπώλεστ'.
 [672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἡδίκει.
 [673] [Κύκλωψ]: Οὔτις με τυφλοῖ βλέφαρον.
 [673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἶ τυφλός.
 [674] [Κύκλωψ]: ὡς δὴ σύ—
 [674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὕτις ἀν θείη τυφλόν;
 [675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν;
 [675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.
 [676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ὕν' ὁρθῶς ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,
 [677] διαρός, ὃς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.
 [678] [Χορός]: δεινὸς γὰρ οἴνος καὶ παλαίεσθαι βαρύς.
 [679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' ἔσω δόμων;
 [680] [Χορός]: οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
 [681] λαβόντες ἐστήκασι.
 [681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερός;
 [682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.
 [682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;
 [682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
 [683] ἔχεις;
 [683b] [Κύκλωψ]: κακόν γε πρὸς κακῷ τὸ κρανίον
 [684] παίσας κατέαγα.
 [684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.
 [685] [Κύκλωψ]: οὐ τῆδ' ἐπεὶ τῆδ' εἶπας;
 [685b] [Χορός]: οὕ· ταύτῃ λέγω.
 [686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;

- [686b] [Χορός]: περιάγου, κεῖσε, πρὸς τάριστερά.
[687] [Κύκλωψ]: οἴμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.
[688] [Χορός]: ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.
[689] [Κύκλωψ]: ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εῖ;
[689b] [Ὄδυσσεύς]: τηλοῦ σέθεν
[690] φυλακαῖσι φρουρῷ σῶμ' Ὄδυσσέως τόδε.
[691] [Κύκλωψ]: πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.
[692] [Ὄδυσσεύς]: ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὄδυσσέα.
[693] δῶσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·
[694] κακῶς γὰρ ἀν Τροίαν γε διεπυρωσάμην
[695] εἰ μή σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
[696] [Κύκλωψ]: αἰσῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
[697] τυφλὴν γὰρ ὅψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
[698] Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
[699] δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,
[700] πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.
[701] [Ὄδυσσεύς]: κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.
[702] ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἴμι καὶ νεώς σκάφος
[703] ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.
[704] [Κύκλωψ]: οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
[705] αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλών.
[706] ἄνω δ' ἐπ' ὅχθον εἴμι, καίπερ ὧν τυφλός,
[707] δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
[708] [Χορός]: ἡμεῖς δὲ συνναύται γε τοῦδ' Ὄδυσσέως
[709] ὅντες τὸ λοιπὸν Βακχίω δουλεύσομεν.